UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

28 päivänä heinäkuuta 2011 *

Asiassa C-106/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 27.1.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.2.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Lidl & Companhia

vastaan

Fazenda Pública,

Ministério Públicon

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Šváby (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. Arestis ja J. Malenovský,

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.5.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Lidl & Companhia, edustajinaan advogado M. Lourenço ja advogado I. Ramos,

– Fazenda Pública, edustajanaan advogado N. Severino,

– Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Fernandes ja R. Laires,

– Euroopan komissio, asiamiehenään M. Afonso,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisukysymys koskee yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1 ja oikaisu EUVL 2007, L 335, s. 60) 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan ja 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Lidl & Companhia ja Fazenda Pública (valtiovarainministeriö) ja joka koskee kahden ajoneuvon ostamiseen portugalilaiselta ajoneuvoja maahantuovalta yhtiöltä liittyvän ajoneuvoveron (imposto sobre veículos) sisällyttämistä arvonlisäveron perusteeseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Direktiivin 2006/112 73 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muiden kuin 74–77 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta veron peruste käsittää kaiken sen, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista hankkijalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet.”

4 Kyseisen direktiivin 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät:

a) verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa”

5 Mainitun direktiivin 79 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Veron perusteeseen ei sisällytetä seuraavia eriä:

– –

c) verovelvollisen hankkijalta saamia eriä, jotka ovat jälkimmäisen nimissä ja lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka verovelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä.

Verovelvollisen on osoitettava ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kustannusten todellinen määrä, eikä verovelvollinen saa vähentää niihin mahdollisesti sisältyvää arvonlisäveron määrää.”

6 Direktiivin 2006/112 83 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tavaroiden yhteisöhankintojen veron peruste muodostuu samoista eristä kuin jäsenvaltion alueella suoritetun samojen tavaroiden luovutuksen veron peruste 2 luvun mukaan muodostuu.”

Kansallinen säännöstö

Arvonlisäverolainsäädäntö

7 Arvonlisäverolain (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado) 16 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Ellei 2 momentin säännöksistä muuta johdu, veronalaisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten veron peruste on hankkijalta, vastaanottajalta tai kolmannelta saatu tai saatava vastike.

– –

5. Veronalaisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät:

a) verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa;

– –

6. Edellisessä momentissa tarkoitettuun veron perusteeseen ei sisällytetä seuraavia eriä:

– –

c) verovelvollisen tavaroiden hankkijan tai palvelujen vastaanottajan nimissä ja lukuun kolmansille asianmukaisesti suorittamia määriä;

– –”

8 Arvonlisäverolain 17 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Maahantuotujen tavaroiden veron peruste vastaa voimassa olevien Euroopan unionin säännösten mukaisesti määritettyä tullausarvoa.

2. Veron perusteeseen on sisällytettävä seuraavat erät, elleivät ne jo kuulu siihen:

a) ennen maahantuontia tai sen yhteydessä suoritettavat verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse perittävää arvonlisäveroa;

– –.”

9 Yhteisökauppaa koskevasta arvonlisäverojärjestelmästä annetun lain (Regime do IVA nas Transacções Intracomunitárias) 17 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Kun tavaroiden yhteisöhankinnoissa määritetään veron perustetta, sovelletaan vastaavin edellytyksin arvonlisäverolain 16 §:ssä tavaroiden luovuttamisesta säädettyä.

– –

3. Valmisteveron tai ajoneuvoveron alaisten tavaroiden yhteisöhankinnoissa veron peruste määritetään nämä verot mukaan luettuina, vaikkei niitä maksettaisi samanaikaisesti."

Ajoneuvoverolainsäädäntö

10 Ajoneuvoverolaki (Código do imposto sobre veículos), joka julkaistiin 29.6.2007 annetun lain nro 22-A/2007 (Diário da República I, nro 124, 29.6.2007) liitteenä, tuli voimaan 1.7.2007.

11 Ajoneuvoverolain 3 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Verovelvollisia ovat tässä laissa esitettyjen määritelmien mukaiset verovelvollisiksi rekisteröityneet yritykset, tunnustetut yritykset ja yksityiset, jotka luovuttavat veronalaisen ajoneuvon kuluttajalle, jollaiseksi katsotaan henkilö, jonka nimissä ajoneuvosta tehdään tulli-ilmoitus tai täydentävä ilmoitus."

12 Ajoneuvoverolain 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Verotettavaksi tapahtumaksi katsotaan sellaisen veronalaisen ajoneuvon, joka on rekisteröitävä Portugalissa, valmistaminen, kokoaminen tai vastaanottaminen Portugalin alueella tai tuonti sinne.

2. Verotettavana tapahtumana pidetään myös

a) uuden ja lopullisen rekisteritunnuksen antamista kansallisen rekisteröinnin vapaaehtoisen peruuttamisen, johon liittyy veron tai muun veroedun palauttaminen, jälkeen

– –

d) ajoneuvon sijaitsemista maan alueella tämän lain säännösten vastaisesti.

3. Tätä lakia sovellettaessa tarkoitetaan:

a) ’vastaanottamisella’ toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa valmistetun tai vapaaseen liikkeeseen luovutetun ajoneuvon saapumista Portugalin valtion alueelle;

b) ’tuonnilla’ kolmannesta maasta peräisin olevan ajoneuvon saapumista Portugalin valtion alueelle.

– –”

13 Ajoneuvoverolain 6 §:n 1 momentin mukaan velvollisuus ajoneuvoveron maksamiseen syntyy, kun ajoneuvo otetaan käyttöön eli

”a) kun verovelvolliseksi rekisteröitynyt yritys tai verovelvolliseksi tunnustettu yritys esittää käyttöön ottamista koskevan pyynnön

b) kun yksityinen esittää ajoneuvoa koskevan tulli-ilmoituksen tai täydentävän ilmoituksen".

14 Ajoneuvoverolain 16 §:ssä määritellään yksityinen "verovelvolliseksi henkilöksi, joka vastaanottaa tai tuo maahan uuden tai käytetyn veronalaisen ajoneuvon pääasiallisesti omien liikkumistarpeidensa täyttämiseksi".

15 Ajoneuvoverolain 27 §:n 3 momentin mukaan rekisteriviranomaiset eivät voi rekisteröidä ajoneuvoa, ellei muun muassa siihen mahdollisesti kohdistuvan ajoneuvoveron maksamisesta ole esitetty näyttöä.

16 Ajoneuvoverolain 58 §:n 1 momentin, jonka otsikko on "Asuinpaikan vaihtaminen", mukaan ajoneuvoverosta vapautetaan muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta tai kolmannesta valtiosta Portugaliin muuttaville henkilöille kuuluvat ajoneuvot.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

17 Lidl & Companhia osti 28.9.2007 kaksi henkilöautoa. Tavarantoimittajan antamiin ja kyseisen yrityksen maksamiin laskuihin sisältyivät perushinta, ajoneuvovero ja muut kulut. Kokonaishintaan sovellettiin 21 prosentin arvonlisäverokantaa.

18 Lidl & Companhia teki 25.1.2008 oikaisuvaatimuksen edellä mainittuihin kahteen laskuun sisältyneen arvonlisäveron, jonka määriksi todettiin 8 601,23 euroa ja 4 554,33 euroa, perimispäätöksestä. Sintra 1 -alueen verotoimiston johtaja hylkäsi oikaisuvaatimuksen 7.4.2008 tehdyllä päätöksellä, joka annettiin tiedoksi asianosaiselle.

19 Sen jälkeen, kun Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra hylkäsi kokonaisuudessaan Lidl & Companhian arvonlisäveron perimistä koskevasta päätöksestä nostaman kanteen, mainittu yritys saattoi asian Supremo Tribunal Administrativon käsiteltäväksi. Kantaja väitti mainitussa tuomioistuimessa, että Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintran tuomio, jossa hyväksyttiin näkemys, jonka mukaan henkilöautojen maan alueelle tuomisen yhteydessä laskutettu ja maksettu ajoneuvovero on sisällytettävä laskelmaan arvonlisäveron perusteesta, on arvonlisäverolain 16 §:n 6 momentin c kohdan ja direktiivin 2006/112 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan vastainen. Lidl & Companhia esittää, että vaikkei se ole velvollinen maksamaan ostamiinsa ajoneuvoihin kohdistuvaa ajoneuvoveroa, kyseinen vero vyörytettiin sen maksettavaksi ja se johti maksetun arvonlisäveron liian suureen määrään, jonka palauttamista se vaatii.

20 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen yhteydessä toimiva valtion etua valvova virkamies (jäljempänä Ministério Público) katsoo, että ajoneuvovero on ”yksivaiheinen” vero, joka maksetaan vain kerran eli silloin, kun ajoneuvo ensimmäisen kerran tulee Portugalin markkinoille eli kun se rekisteröidään ensimmäisen kerran Portugalissa. Ministério Público katsoo tässä yhteydessä, että kyseinen vero, jonka verotettava tapahtuma on ajoneuvon tulo Portugalin markkinoille silloin, kun se rekisteröidään ensimmäisen kerran Portugalissa, on luonteeltaan analoginen asiassa C-98/05, De Danske Bilimportører, 1.6.2006 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-4945) tarkoitetun ”rekisteröintiveron” kanssa. Tästä syystä Ministério Público vaati ennakkoratkaisupyynnön esittämistä unionin tuomioistuimelle.

21 Pääasian kantajan ja Ministério Públicon vaatimukset huomioon ottaen Supremo Tribunal Administrativo, jonka mielestä ajoneuvoveron sisällyttäminen arvonlisäveron perusteeseen ei kuitenkaan ole unionin oikeuden vastaista, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [direktiivin 2006/112] 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa ja 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa tulkittava siten, ettei 29.6.2007 annetulla lailla nro 22-A/2007 säädetyn ajoneuvoveron määrää voida sisällyttää yhteisöhankinnoissa arvonlisäveron perusteeseen?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

22 Portugalin hallitus riitauttaa huomautuksissaan käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen.

23 Se esittää tarkemmin sanottuna, ettei ennakkoratkaisupyynnössä täsmennetä riittävästi ensinnäkään pääasiassa kyseessä olevan liiketoimen, joka voi olla tavaroiden luovuttaminen tai yhteisöhankinta, luonnetta, toisekseen tapaa, jolla Lidl & Companhia olisi joutunut vastaamaan ajoneuvoverosta ja riidanalaisesta arvonlisäverosta, ja kolmannekseen pääasian ja säännösten, joiden tulkitsemista asiassa on pyydetty, välistä yhteyttä.

24 Tässä on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, yksinomaan kansallinen tuomioistuin on toimivaltainen toteamaan sen ratkaistavaksi saatetun riita-asian tosiseikat ja arvioimaan niitä sekä tulkitsemaan ja soveltamaan kansallista lainsäädäntöä. Samalla tavoin yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, ovatko sen unionin tuomioistuimelle esittämät kysymykset tarpeellisia ja onko niillä merkitystä asian kannalta. Jos esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimen on siten lähtökohtaisesti ratkaistava ne (ks. yhdistetyt asiat C-165/09–C-167/09. Stichting Natuur en Milieu ym., tuomio 26.5.2011, Kok., s. I-4599, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Tästä seuraa, että olettamana on, että unionin oikeuteen liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Kansallisen tuomioistuimen pyyntö voidaan jättää tutkimatta ainoastaan, jos on ilmeistä, ettei pyydetyllä unionin oikeussäännön tulkitsemisella ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. asia C-225/09, Jakubowska, tuomio 2.12.2010, Kok., s. I-12329, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 On kuitenkin todettava, että ennakkoratkaisupyynnössä kuvataan riittävästi pääasiaan liittyviä oikeussääntöjä ja tosiseikkoja ja että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien tietojen perusteella voidaan määrittää, mitä esitetyt kysymykset koskevat. Unionin tuomioistuimen ei ole myöskään syytä asettaa kyseenalaiseksi sitä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin luokittelee pääasiassa kyseessä olevan liiketoimen yhteisöhankinnaksi, eikä implisiittistä näkemystä, jonka mukaan pääasian kantaja on vastannut ajoneuvoveron määrään kohdistuvasta arvonlisäverosta, jonka palauttamista se vaatii. Kun otetaan huomioon direktiivin 2006/112 83 artiklassa oleva viittaus sen 73 artiklaan ja sitä seuraaviin artikloihin, mainitun direktiivin 78 ja 79 artiklan tulkinnalla on joka tapauksessa merkitystä pääasian ratkaisemisen kannalta, olipa pääasiassa kyseessä oleva liiketoimi tavaroiden luovutus tai yhteisöhankinta.

27 Tästä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti, onko ajoneuvoveron kaltainen vero sisällytettävä arvonlisäveron perusteeseen direktiivin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuna verona,

tullina, tuontimaksuna ja muuna maksuna vai jätettävä sen sijaan tämän veron perusteen ulkopuolelle kyseisen direktiivin 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan perusteella.

29 Aluksi on todettava, että direktiivin 2006/112 83 artiklan mukaan tavaroiden yhteisöhankintojen veron peruste muodostuu samoista eristä kuin jäsenvaltion alueella suoritetun samojen tavaroiden luovutuksen veron peruste 73–82 artiklan mukaan muodostuu.

30 Direktiivin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädetään tarkemmin, että tavaroiden luovutuksessa veron perusteeseen sisällytetään verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut, lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa.

31 Direktiivin 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädetään, ettei veron perusteeseen sisällytetä verovelvollisen hankkijalta saamia eriä, jotka ovat jälkimmäisen nimissä ja lukuun kertyneiden kustannusten korvausta ja jotka verovelvollisen kirjanpidossa käsitellään läpikulkuerinä.

32 Sen ratkaisemiseksi, onko ajoneuvoveron kaltainen vero sisällytettävä arvonlisäveron perusteeseen vai jätettävä sen ulkopuolelle, on määritettävä yhtäältä, kuuluuko se direktiiviin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetun käsitteen ”verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut” piiriin, ja toisaalta, voidaanko siihen soveltaa kyseisen direktiivin 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta.

33 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt ensinnäkin direktiivin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdasta, että jotta verot, tullit, tuontimaksut ja muut maksut voisivat kuulua arvonlisäveron perusteeseen, vaikka niistä ei synny arvonlisää eivätkä ne muodosta taloudellista vastiketta tavaran luovutuksesta, niillä täytyy olla

suora yhteys luovutukseen (asia C-433/09, komissio v. Itävalta, tuomio 22.12.2010, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Tässä yhteydessä on todettava, että oikeuskäytännön mukaan se, onko ajoneuvon toimittaja maksanut veron omissa nimissään ja omaan lukuunsa, ratkaisee veron sisällyttämisen toimitetun tavaran arvoon, ja jos näin on, veron perusteen laskennassa huomioon otettavan vastikkeen on lähtökohtaisesti sisällettävä kyseessä olevan veron määrä (ks. vastaavasti asia C-228/09, komissio v. Puola, tuomio 20.5.2010, 40 kohta).

35 Käsiteltävässä asiassa ajoneuvoverovelvollisia ovat ajoneuvoverolain 3 §:n 1 momentin mukaan verovelvollisiksi rekisteröityneet yritykset, verovelvollisiksi tunnustetut yritykset ja yksityiset, jotka luovuttavat veronalaisen ajoneuvon kuluttajalle ja jollaiseksi katsotaan henkilö, jonka nimissä ajoneuvosta tehdään tulli-ilmoitus tai täydentävä ilmoitus. Sen sijaan yksityiset, sellaisena kuin tämä käsite määritellään ajoneuvoverolain 16 §:ssä, ovat Portugalin tasavallan istunnossa esittämällä tavalla toissijaisia verovelvollisia.

36 Niinpä on todettava, että koska ajoneuvoveroa ei lähtökohtaisesti ole maksettu ajoneuvon hankkijan vaan direktiivin 2006/112 73 artiklassa tarkoitetun mainitun ajoneuvon toimittajan nimissä, viimeksi mainitun suorittaman luovutustoimen ja mainitun veron välillä on suora yhteys.

37 Samoin on huomattava, että huolimatta siitä, ettei luovuttamista nimenomaisesti mainita ajoneuvoveron verotettavien tapahtumien joukossa, ajoneuvoverolain 5 §:n 1 momentista ilmenee, että kyseisen veron kaikki verotettavat tapahtumat ovat edeltävissä vaihdannan vaiheissa suoritettuja ja luovutustoimeen kuuluvia liiketoimia. Kuten Portugalin tasavalta esittää, toimittajan ajoneuvojen, joiden rekisteröiminen Portugalissa on pakollista, valmistuksen, kokoamisen, vastaanottamisen tai Portugaliin tuomisen perusteella ajoneuvoverona suorittamat määrät kuuluvat siten toimitetun

ajoneuvon arvoon. Tällä tavalla ajoneuvoveron alaisen ajoneuvon, johon liittyvän veron mainitun ajoneuvon toimittaja on suorittanut, hankkija rahoittaa jälkikäteen mainitun verovelvollisen suorittaman edeltävän toimen.

38 Ei myöskään voida osoittaa mitään ajoneuvoveron ja rekisteröimistoimen välistä oikeudellista yhteyttä toisin kuin edellä mainitussa asiassa De Danske Bilimportører annettuun tuomioon johtaneessa asiassa kyseessä olleen veron tapauksessa. On muun muassa mahdollista esittää, että ajoneuvoverolaissa säädetään useista tilanteista, joissa ajoneuvoveroa ei tarvitse maksaa, vaikka sen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon rekisteröiminen tapahtuisi. Näin on aivan erityisesti silloin, kun ajoneuvoverolain 58 §:n 1 momentin perusteella myönnetään vapautus verosta asuinpaikkansa Portugaliin muuttavien henkilöiden omistamille ajoneuvoille. Tässä yhteydessä on merkitystä myös sillä seikalla, että sekä verotettava tapahtuma että ajoneuvoverosaatavan syntyminen edeltävät rekisteröintitoimea, kuten ilmenee ajoneuvoverolain 27 §:stä, jonka mukaan veronalainen ajoneuvo voidaan rekisteröidä vain, jos kaikki sitä koskevat verot ja tullimaksut on maksettu.

39 Niinpä ajoneuvoveron kaltaista veroa on pidettävä suoraan sen soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen toimitukseen liittyvänä ja tämän seurauksena arvonlisäveron perusteeseen direktiivin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan perusteella sisältyvänä.

40 Toiseksi direktiivin 2006/112 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan osalta ei voida pätevästi väittää, että ajoneuvoverosta verovelvollisiksi rekisteröityneille yrityksille tai verovelvollisiksi tunnustetuille yrityksille aiheutuneet kustannukset olisi suoritettu kyseessä olevan ajoneuvon hankkijan nimissä ja lukuun. Tämän kannalta on riittävää todeta, kuten tämän tuomion 35 kohdasta ilmenee, että ajoneuvoverovelvollisia ovat ajoneuvojen toimittajat eivätkä niiden hankkijat (ks. analogisesti em. asia komissio v. Itävalta, tuomion 48 kohta).

41 Niinpä ajoneuvoveron kaltaista veroa ei voida direktiivin 2006/112 79 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan perusteella jättää arvonlisäveron perusteen ulkopuolelle.

42 Esitettyyn kysymykseen on edellä mainitun perusteella vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan ajoneuvoveron kaltainen vero, jonka verotettava tapahtuma liittyy suoraan kyseisen veron soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon luovutukseen ja jonka kyseisen ajoneuvon toimittaja suorittaa, on direktiivin 2006/112 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetun käsitteen mukainen vero, tulli, tuontimaksu ja muu maksu, ja se on siten kyseisen säännöksen perusteella sisällytettävä mainitun ajoneuvon luovutuksen seurauksena suoritettavan arvonlisäveron perusteeseen.

Oikeudenkäyntikulut

43 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Pääasiassa kyseessä olevan ajoneuvoveron kaltainen vero, jonka verotettava tapahtuma liittyy suoraan kyseisen veron soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon luovutukseen ja jonka kyseisen ajoneuvon toimittaja suorittaa, on yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 78 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitetun

käsitteen mukainen vero, tulli, tuontimaksu ja muu maksu, ja se on siten kyseisen säännöksen perusteella sisällytettävä mainitun ajoneuvon luovutuksen seurauksena suoritettavan arvonlisäveron perusteeseen.

Allekirjoitukset